

Kish Bank (Dublin Bay)

53°18.7' severní šířky
5°55.3' západní délky

V srpnu 1810 rozhodl výbor Corporation for preserving and improving the Port of Dublin (ze kterého později vznikl Commissioners of Irish Lights), že by bylo možné umístit do prostoru Kish Bank plovoucí světlo. Následující rok byla zakoupena loď Veronia Gesina (o výtlačku 103 tun), byla osazena posádkou a zřízena jako plovoucí maják – majáková loď. Světlo bylo poprvé zprovozněno 16. 11. 1811. Za snížené viditelnosti by používan gong, ale v případě, že se očekával příjezd lodí ze směru od Holyhead (Anglie), bylo používáno 18ti librové dělo.

Postavení majáku bylo vyzkoušeno v roce 1842. Maják měl stát na hranici navržené Alexandrem Mitchellem. Hranice však byla listopadu stejného roku zničena řadou bouří. Od projektu postavení majáku bylo tedy upuštěno.

V listopadu 1949 byla na majákové lodi zřízena radiová stanice. O 5 let později byla na tomto místě vůbec poprvé použita majáková loď Gannet. V roce 1946 byla zvuková signální stanice doplněna o jasný světelný záblesk používaný za snížené viditelnosti.

V roce 1954 byla barva lodi změněna z černé na červenou a charakter světla změněn na 1 záblesk (trvajících 0,4 sekundy) 1x za minutu. V roce 1956 byl charakter světla změněn na 2 bílé záblesky každých 30 sekund. Od listopadu 1957 bylo osvětlení používáno i během dne v případě snížené viditelnosti. Denní osvětlení bylo zrušeno v roce 1962.

Po mezinárodní konferenci o majácích, která byla ve Washingtonu v roce 1960 projevil Commissioners of Irish Lights zájem o možnost použití platformy pro postavení majáku. Oslovili techniky 9 firem a požádali o nabídku na vytvoření takového typu majáku. Obdrželi řadu návrhů, z nichž byl vybrán návrh firmy Messrs Christiani & Nielsen Ltd. Návrh neobsahoval ocelovou platformu, ale maják, který by měl vydržet minimálně 75 let, podobající se takovýmto majákům ve Švédsku.

Testy designu, stability, tlaku atd proběhly na technické univerzitě v Kodani a v De Voorst laboratory v Holandsku. Pro testy byly použity vzorky písku nacházejícího se na Kish Bank. Struktura věže musela být vzhledem k podmínkám v Irském moři 2x silnější než obdobné majáky postavené pod kontrolou Swedish Board of Shipping and Navigation.

Testy proběhly během roku 1961. Byl proveden také seismický průzkum této lokality, během něhož bylo zjištěno, že se v místě plánované stavby majáku nachází kolem 91,5 metru (300 stop) písku.

Bylo naplánováno postavit maják kuželovitého tvaru. Věž měla obsahovat svítilnu, místnosti pro ubytování obsluhy, sklady, generátor, radiové zařízení atd.

Konstrukční práce započaly v červenci 1963 v Dun Laoghaire [Dan Lír]. Ve vnitřní části přístavu Dun Laoghaire (jižně od Dublinu) byla připravena základna. Během převozu na místo byla bohužel poničena. K dalšímu poškození pak došlo při bouři v prosinci 1963. Posléze bylo rozhodnuto umístit na vrchol tlustou desku, která měla být použita jako základna pro postavení nové věže.

Brzy poté započaly další práce na stavbě majáku. Spodní část majáku měla vnější průměr 31,7 metru (104 stop) a byla to skoro metr (3 stopy) tlustá deska. Pod ní jsou 3 stěny o různé výšce, nejvyšší z nich má 27,7 metru (91 stop). Stěny jsou spojeny 12 paprskovitými stěnami a vytvářejí sekci, která je pod vodou. Samotná věž je 12ti patrová budova vysoká 30,5 metru (100 stop). Na jejím vrcholu je kruhová přistávací plocha pro helikoptéry (o průměru 9,7 metru / 32 stop), ta je ještě ohraničena bezpečnostní sítí.

V listopadu 1964 byla základna přetažena do přístaviště St. Michael, kde byla v podstatě dokončena a 29. 6. 1965 byla z přístaviště Dun Laoghaire přemístěna ke Kish Bank, kde byla usazena na kamenný podstavec, který zde byl dříve připraven potápěči.

Operace – upevnění věže byla ukončena 27. 7. 1965. K upevnění došlo zatopením nižších částí vodou. Po upevnění byla voda vypumpována a nahrazena 18 tunami písku a ten byl překryt

betonem. Prostor mezi základnou a věží byl vyplněn také betonem. Věž je bílá s červeným pruhem.

9. 5. 1965 byla odtažena majáková loď Kish a byla nahrazena majákem. Maják je vybaven svítilnou o síle 2.000.000 kandel. Charakter světla byl 2 záblesky každých 30 ssekund a viditelnost 27 námořních mil. Za snížené viditelnosti mohla být svítivost navýšena až na 3.000.000 kandel. V roce 1968 byla zavedena radiostanice.

9. 5. 1974 byla upravena zvuková signální stanice. Pro zásobování je použit hydraulický jeřáb připevnění a okraji věže.

7. 4. 1992 byl maják zautomatizován a strážci se odstěhovali. Ve stejný den byla zrušena i radiostanice. Stanice je v současné době pravidelně kontrolována technikem; telemetrickou linkou ji monitoruje Irish Lights Dun Laoghaire.

29. 2. 1996 byl charakter světla změněn na 2 záblesky každých 20 sekund. Tato úprava byla schválena jako výhodnější vzhledem k velké rychlosti trajektů jedoucích kolem tohoto strategického bodu.

translation © Anicka 2006:

http://www.cil.ie/flat_areaEQLlighthousesAMPLighthouseIDEQL15_entry.html